

TURANSKÝ

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 22. decembra 2008*

V zadevi C-491/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 35 EU, ki ga je vložilo Landesgericht für Strafsachen Wien (Avstrija) z odločbo z dne 8. oktobra 2007, ki je prispela na Sodišče 31. oktobra 2007, v kazenskem postopku proti

Vladimirju Turanskýju,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, K. Schieman in L. Bay Larsen (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodni tajnik: R. Grass,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za avstrijsko vlado E. Riedl, zastopnik,
- za francosko vlado G. de Bergues in J.-Ch. Niollet, zastopnika,
- za nizozemsko vlado C. Wissels in Y. de Vries, zastopnika,
- za slovaško vlado J. Čorba, zastopnik,
- za finsko vlado J. Heliskoski, zastopnik,
- za švedsko vlado A. Falk, zastopnica,

- za vlado Združenega kraljestva sprva T. Harris, nato I. Rao, zastopnici,

- za Komisijo Evropskih skupnosti R. Troosters in S. Grünheid, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19, v nadaljevanju: KISS), podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg).

- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki je bil sprožen v Avstriji 23. novembra 2000 zoper V. Turanskýja, slovaškega državljana, ki je osumljen, da je skupaj z drugimi osebami na ozemlju Republike Avstrije in zoper avstrijskega državljana storil kaznivo dejanje rop.

Pravni okvir

Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah

- 3 Člen 21(1) in (2) Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah (ETS št. 30), podpisane v Strasbourgju 20. aprila 1959, ki se nanaša na dajanje informacij v zvezi s postopki, določa:

„1. Informacije, ki jih ena pogodbenica da v zvezi s postopki pred sodišči druge pogodbenice, se pošiljajo med ministrstvom za pravosodje [...].“

2. Zaprošena pogodbenica obvesti pogodbenico prosilko o vsakem dejanju, ki ga je opravila na podlagi takšne informacije, in ji pošlje izvod sodne odločbe.“

Pravo Evropske unije

- 4 V skladu s členom 1 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti z Amsterdamsko pogodbo (v nadaljevanju: Protokol), lahko trinajst držav članic Evropske unije, med katere spada tudi Republika Avstrija, med seboj vzpostavi okrepljeno sodelovanje na področju, ki spada pod schengenski pravni red, kot je opredeljen v prilogi k temu protokolu.

- 5 Del tako opredeljenega schengenskega pravnega reda sta med drugim Sporazum med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisan v Schengnu 14. junija 1985 (UL 2000, L 239, str. 13) in KISS.

- 6 Sporazum o pristopu Republike Avstrije h KISS, podpisan 28. aprila 1995 v Bruslju (UL 2000, L 239, str. 90), je začel veljati 1. decembra 1997.

- 7 Na podlagi člena 2(1), drugi pododstavek, Protokola je Svet Evropske unije 20. maja 1999 sprejel Sklep 1999/436/ES o določitvi pravne podlage za vsako določbo ali sklep, ki sestavlja schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji (UL L 176, str. 17). Iz člena 2 tega sklepa v povezavi z njegovo prilogo A izhaja, da je Svet določil člena 34 EU in 31 EU kot pravno podlago členov od 54 do 58 KISS.

- 8 Iz člena 3(1) akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike k Evropski uniji in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33), v povezavi s točko 2 priloge I navedenega akta izhaja, da je KISS zavezujoč in da se v Slovaški republiki uporablja od dne pristopa te države članice, to je od 1. maja 2004.
- 9 Naslov III KISS, naslovljen „Policija in varnost“, vsebuje poglavje 3 z naslovom „Uporaba načela *ne bis in idem*“. Člen 54, ki ga vsebuje navedeno poglavje 3, določa:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

- 10 Člen 55(1) in (4) KISS določa:

„1. Pogodbenica lahko pri ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije izjavi, da je člen 54 ne zavezuje v enem ali več od naslednjih primerov:

- a) če so bila dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju; [...]

[...]

4. Izjeme, ki so bile predmet izjave iz odstavka 1, pa ne veljajo, če je zadevna pogodbenica v zvezi z istimi dejanji zaprosila drugo pogodbenico za sodni pregon [...]"

¹¹ Člen 57(1) in (2) KISS določa:

„1. Če pogodbenica obtoži osebo kaznivega dejanja in pristojni organi te pogodbenice utemeljeno domnevajo, da se obtožba nanaša na ista dejanja, za katera je bil sodni postopek že pravnomočno končan v drugi pogodbenici, ti organi, če menijo, da je to potrebno, zahtevajo ustrezne informacije od pristojnih organov pogodbenice, na ozemlju katere je bila sodba že izrečena.

2. Zahtevane informacije je treba dati čim prej in se upoštevajo pri določanju nadaljnega poteka postopkov, ki so v teku.“

- 12 Iz podatkov glede datuma začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenih v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56), izhaja, da je Republika Avstrija podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu s členom 35(3)(b) EU.

Slovaško pravo

- 13 V skladu s členom 9(1)(e) zakonika o kazenskem postopku, v različici, ki je veljala na dan, ko je slovaški policijski organ sprejel odločbo o ustavitvi zadevnega kazenskega pregona v postopku v glavni stvari, je prepovedano začeti kazenski pregon ali ga, v primeru, da je že bil začel, nadaljevati, „če gre za osebo, zoper katero je bil prejšnji pregon za isto dejanje zaključen s pravnomočno sodno odločbo ali pravnomočno ustavljen [...]“.
- 14 Pri navedeni določbi gre za prenos člena 50(5) ustave Slovaške republike, v skladu s katerim nihče ne sme biti kazensko preganjan za dejanje, za katero je že bil pravnomočno obsojen ali oproščen.

- 15 Člen 215(1) in (4) zakonika o kazenskem postopku določa:

„1. Državni tožilec ustavi kazenski pregon:

- a) če ni dvoma, da dejanje, v zvezi s katerim je bila podana kazenska ovadba, ni bilo storjeno;

- b) če to dejanje ni kaznivo dejanje in če ni razloga za uvedbo preiskave [...]

[...]

4. Ustavitev postopka na podlagi odstavka 1 lahko odredi tudi policija, če ni bila vložena ovadba. [...]"

¹⁶ Iz sodne prakse Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče Slovaške republiky) in zlasti iz sodbe z dne 10. julija 1980 v zadevi Tz 64/80 izhaja, da člen 9(1)(e) zakonika o kazenskem postopku ne nasprotuje temu, da bi se za dejanja, za katera je bil pregon na podlagi člena 215(1)(b) tega zakonika ustavljen, naknadno ponovno začel, saj prejšnji pregon ni bil končan z izdajo pravnomočne sodne odločbe.

Dejansko stanje v kazenskem postopku in vprašanje za predhodno odločanje

- 17 V. Turanský je osumljen, da je 5. oktobra 2000 skupaj z dvema poljskima državljanoma, zoper katera se vodi ločen postopek, na domu neke osebe na Dunaju (Avstrija) le-tej ukradel vsoto denarja, in to po tem, ko jo je huje telesno poškodoval.
- 18 Staatsanwaltschaft Wien (državno tožilstvo na Dunaju) je tako 23. novembra 2000 preiskovalnemu sodniku predložitvenega sodišča v zvezi z V. Turanským, za katerega je obstajal resen sum, da je storil kaznivo dejanje rop v smislu avstrijskega kazenskega zakonika, predlagalo uvedbo predhodne preiskave, izdajo naloga za prijetje in razpis ukrepa za prijetje.
- 19 Ker je bila Republika Avstrija obveščena, da se V. Turanský nahaja v svoji državi izvora, je 15. aprila 2003 v skladu s členom 21 Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah Slovaško republiko zaprosila, naj prevzame kazenski pregon zoper navedeno osebo.
- 20 Ker so slovaški organi tej prošnji ugodili, je preiskovalni sodnik predložitvenega sodišča kazenski postopek začasno prekinil do sprejetja pravnomočne odločbe navedenih organov.
- 21 Policijski uradnik v Prievidzi (Slovaška), zadolžen za vodenje preiskave, je 26. julija 2004 začel kazenski pregon zaradi zadevnih dejanj, ne da bi hkrati vložil ovadbo zoper določeno osebo. V. Turanský je bil v okviru te preiskave zaslišan kot prič.

- 22 Generalno državno tožilstvo Slovaške republike je z dopisom z dne 20. decembra 2006 avstrijske organe obvestilo o sklepu regionalne direkcije policije v Prievidzi z dne 14. septembra 2006, s katerim je bila na podlagi člena 215(1)(b) zakonika o kazenskem postopku odrejena ustavitev kazenskega pregona v zvezi z zatrjevanim ropom. V tem sklepu je policijski uradnik v Prievidzi, zadolžen za vodenje preiskave, napisal:

„V skladu s členom 215(1)(b) [zakonika o kazenskem postopku] glede kazenskega pregona v zvezi z ropom v sotorilstvu odrejam

ustavitev postopka,

saj to dejanje ni kaznivo dejanje in ni razloga za nadaljevanje zadeve.

Obrazložitev

[...] To je bilo dokazano tudi z izjavami žrtve [...] in izjavami priče [Turanský]. To pomeni, da pri dejanju V. Turanskýja ni šlo za kaznivo dejanje ropa [...]

Tudi če bi bilo treba upoštevati dejstvo, da ni preprečil kaznivega dejanja [...], ne bi bilo mogoče nadaljevati postopka [...] z namenom izdaje obtožnice, saj naj kazenski pregon v tej zadevi zaradi zastaranja ne bi bil dovoljen [...]"

23 Zoper ta sklep se je lahko v roku treh dni od njegove izdaje vložila pritožba s suspenzivnim učinkom. Vendar pa ni bila vložena nobena tovrstna pritožba.

24 Landesgericht für Strafsachen Wien dvomi v to, da bi lahko sklep o ustavitvi kazenskega pregona, ki ga je v okviru preiskave, ki se je nanašala na ista dejanja kot so ta, na katerih temelji postopek, ki je v teku pred njim, izdal slovaški policijski organ, imel za posledico uporabo člena 54 KISS in da bi torej lahko pomenil oviro za nadaljevanje postopka v teku.

25 Ker mora odločiti o vprašanju, ali sklep slovaškega policijskega organa z dne 14. septembra 2006 nasprotuje temu, da bi preiskovalni sodnik v Republiki Avstriji nadaljeval s predhodnim postopkom, ki je bil začasno prekinjen, je predložitveno sodišče prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 KISS, razlagati tako, da prepoveduje kazenski pregon osumljenca v Republiki Avstriji, če se je v Slovaški republiki, po pristopu le-te k Evropski uniji, od kazenskega pregona v zvezi z istimi

dejanji odstopilo, potem ko je policijski organ po vsebinski presoji in brez druge sankcije kazenski pregon s pravnomočnim sklepom ustavil, s tem ko je odredil njegovo mirovanje?“

Pristojnost Sodišča

²⁶ Treba je poudariti, da je, tako kot izhaja iz točke 12 te sodbe, Sodišče v obravnavanem primeru na podlagi člena 35 EU pristojno, da odloči o razlagi KISS.

²⁷ Glede tega je treba pojasniti, da se člen 54 KISS, tako kot je zatrjevala avstrijska vlada, za kazenski postopek, kot je ta v zadevi v glavni stvari, uporablja *ratione temporis*. Čeprav je namreč res, da KISS 5. oktobra 2000, ko so bila v Avstriji storjena dejanja, na katera se nanaša postopek v glavni stvari, v Slovaški republiki še ni veljal, pa je v obeh zadevnih državah veljal ne le, ko je predložitevno sodišče, pred katerim je bil sprožen postopek, v katerem je bil izdan ta predlog za predhodno odločanje, septembra 2006 prvič presojalo navedena dejanja, ampak tudi, ko je oktobra 2007 presojalo pogoje za uporabo načela *ne bis in idem* (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2007 v zadevi Kraaijenbrink, C-367/05, ZOdl., str. I-6619, točka 22).

- 28 Poleg tega je treba pojasniti, prvič, da je treba vprašanje *ne bis in idem* učinka sklepa o ustavitvi kazenskega pregona, ki ga je izdal slovaški policijski organ, kot je pravilno opozorila Komisija Evropskih skupnosti, presoјati na podlagi členov od 54 do 58 KISS, saj s členom 21 Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, v skladu s katerim je Republika Avstrija Slovaško republiko zaprosila, naj začne kazenski pregon zoper V. Turanskýja, ni urejeno vprašanje učinka, ki ga ima prevzem kazenskega pregona s strani zaprosene države na postopek, ki je v teku v državi prosilki.
- 29 Drugič, dodati je treba, da čeprav je Republika Avstrija podala izjavo v skladu s členom 55(1), od (a) do (c), KISS (BGBl. III z dne 27. maja 1997, str. 2048) in čeprav se izjema iz točke (a) navedene določbe nanaša ravno na primere, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ker je do zadevnih dejanj prišlo na ozemlju države, ki je podala izjavo, ta pridržek za ta postopek ne more veljati zaradi določb člena 55(4), v skladu s katerimi podani pridržki ne veljajo, če je zadevna pogodbenica, namreč v obravnavanem postopku Republika Avstrija, v zvezi z istimi dejanji drugo pogodbenico, namreč Slovaško republiko, zaprosila za sodni pregon.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 30 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 KISS, velja tudi za odločbo, kot je ta, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, s katero je policijski organ po vsebinski presoji zadeve, ki mu je bila predložena, odredil, pred obtožbo osebe, osumljene storitve kaznivega dejanja, ustavitev začetega kazenskega pregona.

- 31 Iz samega besedila člena 54 KISS izhaja, da se nihče ne sme preganjati v eni državi pogodbenici za ista dejanja, v zvezi s katerimi je bil v drugi državi pogodbenici „sodni postopek [že] pravnomočno končan“.
- 32 V zvezi s pojmom „pravnomočno končan sodni postopek“ je Sodišče, po eni strani, v točki 30 sodbe z dne 11. februarja 2003 v zadevi Gözütok in Brügge (C-187/01 in C-385/01, Recueil, str. I-1345) že presodilo, da je, ko je kazenski postopek pravnomočno ustavljen, treba šteti, da je bil proti zadevni osebi za dejanja, ki se ji očitajo, „sodni postopek pravnomočno končan“ v smislu člena 54 KISS.
- 33 Sodišče je, po drugi strani, v točki 61 sodbe z dne 28. septembra 2006 v zadevi Van Straaten (C-150/05, ZOdl., str. I-9327) presodilo, da člen 54 KISS velja za odločbo pravosodnih organov države pogodbenice, s katero je bil obtoženec pravnomočno oproščen zaradi pomanjkanja dokazov.
- 34 Iz tega načeloma izhaja, da mora biti z odločbo, da bi jo bilo mogoče šteti za pravnomočno sodno odločbo v smislu člena 54 KISS, ustavljen kazenski pregon in pravnomočno ustavljen kazenski postopek.

- 35 Da bi ugotovili, ali je odločba „pravnomočna“ v smislu člena 54 KISS, je treba najprej preveriti, kot so poudarile zlasti avstrijska, nizozemska in finska vlada, vlada Združenega kraljestva ter Komisija, ali je v skladu z nacionalnim pravom države pogodbenice, katere organi so sprejeli zadevni sklep, le-ta pravnomočen in zavezujoč, in ali je posledica tega sklepa v tej državi varstvo, ki je zagotovljeno z načelom *ne bis in idem*.
- 36 Odločba, s katero v skladu s pravom prve države pogodbenice, ki je sprožila kazenski pregon zoper neko osebo, ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek na državni ravni, načeloma ne more pomeniti postopkovne ovire za to, da bi se kazenski pregon zoper to osebo in za ista dejanja eventualno začel ali nadaljeval v drugi državi pogodbenici.
- 37 Kar zadeva, natančneje, pravnomočnost, v skladu s slovaškim pravom, zadevnega sklepa v postopku v glavni stvari, je treba ugotoviti, kot to izhaja iz stališč nizozemske vlade in Komisije, da je bil s členom 57 KISS vzpostavljen okvir sodelovanja, ki pristojnim organom druge države pogodbenice omogoča, da z namenom razjasnitve natančnih značilnosti odločbe, ki je bila izdana na ozemlju prve države pogodbenice, od pristojnih organov te prve države zahtevajo ustrezne informacije.

- 38 Takšno sodelovanje, do katerega pa v postopku v glavni stvari ni prišlo, bi lahko omogočilo ugotovitev, da odločba, kot je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s slovaškim pravom dejansko ni bila takšna, da bi bilo treba šteti, da je bil z njo pravnomočno ustavljen kazenski postopek na državni ravni.
- 39 V zvezi s tem iz pisnih stališč, ki jih je v tej zadevi predložila slovaška vlada, izhaja, da sklep, s katerim je bila pred obtožbo določene osebe odrejena ustavitev kazenskega pregona in ki je bil sprejet na podlagi člena 215(1)(b) zakonika o kazenskem postopku, v skladu z nacionalnim pravom ne pomeni ovire za to, da bi se na ozemlju Slovaške republike za ista dejanja začel nov kazenski pregon.
- 40 Tako je treba ugotoviti, da odločba policijskega organa, kot je ta, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, in s katero je bil kazenski pregon ustavljen, ne da bi bil hkrati v skladu z zadevnim nacionalnim pravom pravnomočno ustavljen kazenski postopek, ne more biti odločba, na podlagi katere bi bilo mogoče šteti, da je bil zoper to osebo „sodni postopek pravnomočno končan“ v smislu člena 54 KISS.

41 Ta razlaga člena 54 KISS je v skladu s ciljem tega člena, ki je v tem, da se prepreči, da bi se zoper osebo, proti kateri je bil sodni postopek pravnomočno končan, zaradi izvrševanja njene pravice do prostega gibanja na ozemlju več držav pogodbenic začel pregon zaradi istih dejanj (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Gözütok in Brügge, točka 38).

42 Uporaba tega člena za sklep o ustavitvi kazenskega pregona, kot je bil sprejet v postopku v glavni stvari, bi imela za posledico, da v drugi državi pogodbenici, v kateri bi lahko bilo morda na voljo več dokazov, ne bi bilo nobene konkretne možnosti za pregon in eventualno za kaznovanje osebe zaradi protipravnega ravnanja, medtem ko takšne možnosti ne bi bile izključene v prvi državi pogodbenici, v kateri se ne šteje, da bi bil zoper zadevno osebo sodni postopek pravnomočno končan v smislu nacionalnega prava te države.

43 Kot sta v svojih pisnih stališčih poudarili švedka vlada in vlada Združenega kraljestva, bi bila takšna posledica v nasprotju s samim namenom določb naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, kot je opredeljen v členu 2, prvi odstavek, četrta alinea, EU, namreč, da se sprejmejo „ustrezni [...] ukrepi glede [...] preprečevanja kriminala in boja proti njemu“, pri čemer se hkrati razvija Unija kot območje svobode, varnosti in pravice, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb.

44 Dodati je treba, da čeprav je cilj člena 54 KISS, da se osebi, ki je bila obsojena in je bila kaznen, ki ji je bila izrečena, izvršena, ali eventualno, ki je bila v eni državi pogodbenici pravnomočno oproščena, zagotovi, da se lahko znotraj schengenskega območja giblje, ne da bi se ji bilo treba bati, da bo za ista dejanja preganjana v drugi državi pogodbenici (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2006 v zadevi Van Esbroeck, C-436/04, ZOdl., str. I-2333, točka 34), ni njegov namen, da se osumljenca zaščiti pred tem, da bi bil podvržen morebitnim naknadnim preiskavam, v zvezi z istimi dejanji, v več državah pogodbenicah.

45 Na podlagi navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 KISS, ne velja za odločbo, s katero je organ države pogodbenice po vsebinski presoji zadeve, ki mu je bila predložena, odredil, pred ovadbo osebe, osumljene storitve kaznivega dejanja, ustavitev kazenskega pregona, če s to odločbo o ustavitvi v skladu z nacionalnim pravom te države ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek in tako ta odločba ne pomeni ovire za to, da bi se v tej državi članici za ista dejanja začel nov kazenski pregon.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Načelo *ne bis in idem*, določeno v členu 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg), ne velja za odločbo, s katero je organ države pogodbenice po vsebinski presoji zadeve, ki mu je bila predložena, odredil, pred ovadbo osebe, osumljene storitve kaznivega dejanja, ustavitev kazenskega pregona, če s to odločbo o ustavitvi v skladu z nacionalnim pravom te države ni pravnomočno ustavljen kazenski postopek in tako ta odločba ne pomeni ovire za to, da bi se v tej državi članici za ista dejanja začel nov kazenski pregon.

Podpisi